

Tam tạng Kinh điển là gì?

Viết bởi Administrator

Những lời của Đức Phật nói ra, ban đầu được gọi là Giáo Pháp (*Dhamma*), bao gồm ba phần kinh điển, đó là: Giáo Lý (*Pariyatti*), Thực Hành (*Patipatti*) và Chủng Ngữ (*Pativedha*).

Phần Giáo Lý còn được gọi là “**Pháp Học**”.

Phần pháp Thực Hành còn gọi là “**Pháp Hành**”, và

Phần pháp Chủng Ngữ còn được gọi là “**Pháp Giác Ngộ**” hay “**Pháp Thành**”.

Toàn bộ Giáo Pháp được lưu giữ lại trong Kinh Điển được gọi là Tam Tạng Kinh (*Tipitaka*). Những dịch giả dịch Tam Tạng Kinh qua Anh ngữ đã có những Tam Tạng Kinh lớn hơn kho

11

lớn so với toàn bộ Kinh Thánh của Thiên Chúa Giáo. Tam Tạng Kinh của đức

Những Lời và Dạy

của Đức Phật do chính Đức Phật nói ra hơn

45

năm, từ sau khi Ngộ ra Giác Ngộ thành đạo cho đến khi Bát-Niết-bàn.

Tipitaka trong tiếng Pali có nghĩa là “**Ba Cái Rổ**” (*Ti* = ba, *Pitaka* = cái rổ). Nó không chỉ mang ý nghĩa là viết của đức mà mang ý nghĩa ‘

Tam tạng Kinh điển là gì?

Viết bởi Administrator

truyền thống

hay chuyển tay cho nhau, giảng dạy những người khác chuyên những rởm hay các truyền thống này đến người kia theo một hàng dài cho đến cuối cùng để sự dạy, cũng giảng dạy. Những Cái Rõ của Giáo pháp được chuyển tay, truyền thống qua nhiều thế kỷ truyền thống cho đến những học trò. (Ở Việt Nam, chúng ta dùng theo cách gọi của người Trung Hoa, gọi là Tam Tạng Kinh, tức là ba cái 'kho' của kinh điển).

“Ba Rõ Kinh” hay ba Tạng Kinh đó là: **Luật Tạng** (*Vinaya Pitaka*), bao gồm những luật lệ và quy định của Tăng Đoàn Tu Sĩ (Tăng và Ni);

Kinh Tạng

(
Sutta Pitaka

), của những bài thuyết giảng giáo pháp của Đức Phật truyền dạy cho những cá nhân một người hay cho những nhóm người để họ tiếp nhận và thực hành trong suốt thời gian tiếp theo sau khi đức Phật của Ngài; và

Vi Diệu Pháp Tạng

(
Abhidhamma Pitaka

), giảng dạy bản thân để đạt được tâm (

Citta

), Những Ý Thức Tâm hay Danh (

Cetasikas

), Sắc (

Rupa, tức Vật Chất

) và Niết-bàn (

Nibbana

).

Những nội dung của Tam Tạng Kinh bằng tiếng Pali **Tipitaka** được ghi rõ trong phần “**Phần Lạc**” của Chủng này.

Theo Hòa Thệ của **Sayadaw U Thittila [1]** ở Miền Đôn, những văn bản Kinh Điển bằng tiếng Pali của các nước theo Phật Giáo Nguyên Thủy, như Miền Đôn, Lào, Cam-bu-chia, Sri Lanka, Thái Lan, và thực chất nội dung, ngữ nghĩa và ngay cả những cảm tưởng được dùng đều hoàn toàn là giảng dạy nhau. Tam Tạng Kinh bằng tiếng Pali

ipitaka

Con Đản

đến đến mục đích của cánh tiếp cùng là Niết-bàn, sự chấm dứt khổ.

Tam tạng Kinh điển là gì?

Viết bởi Administrator

(a) Mười Truyền thống Có Mười Phiên Bản Riêng Của Tam Tạng Kinh Điển *Tipitaka*

Có tất cả ba phiên bản Tam Tạng Kinh Điển *Tipitaka* được chấp nhận bởi ba truyền thống phái Phật Giáo vẫn còn hiện hành cho đến ngày hôm nay, đó là:

(1) **Tam Tạng Kinh** bằng tiếng Pali (**Pali *Tipitaka***) của Phật Giáo Nguyên Thủy (**Theravada**, hay còn gọi là truyền thống Trưởng Lão Bộ).

(2) **Đài Tam Tạng Kinh** của truyền thống phái Phật Giáo Đại Thừa (**Mahayana *Tripitaka***) bằng tiếng Trung Hoa, vẫn là những bản dịch từ kinh điển bằng tiếng Phạn (Sanskrit).

(3) **Tam Tạng Kinh Tây Tạng** (**Tibetan *Tripitaka***) bằng ngôn ngữ Tây Tạng, còn được gọi là **K**

agyr (bao gồm những bản dịch từ kinh điển bằng tiếng Phạn và Bản Đài Kinh Mật Thừa Tây Tạng (

Tantras

) và

Tangyur

(bao gồm những tác phẩm của những học giả, luận sư người Ấn Độ và Tây Tạng).

Truyền thống Trưởng Lão Bộ hay Phật Giáo Nguyên Thủy là truyền thống phái Phật giáo *chính thống*, có các rễ từ thời của Đức Phật, cũng không chấp nhận những kinh điển trong các phiên bản của Đại Thừa và Tây Tạng, vì họ cho rằng đó là những sáng tác sau này, chỉ không phải là những hay thì hiện được đó là những “Lời Dạy của chính Đức Phật”.

Theo học giả **Warder [2]**, mặc dù Phật giáo Đại Thừa không được như mình được sáng lập ra bởi chính Đức Phật, những bằng chứng được công nhận là những giáo lý của Đại Thừa có nguồn gốc từ miền Nam Ấn Độ, gần Andhra Pradesh vào thế kỷ 1 sau Công Nguyên (CN). Những vị thầy hàng đầu của truyền thống này cũng được sinh ra ở miền Nam Ấn Độ, tu học ở đó và sau này lên miền Bắc để giảng dạy, một trong số đó là Ngài **Nagarjuna**

(Long Thọ). Ý tưởng cho rằng những kinh điển cổ từ miền Nam Ấn Độ là cách thu nhận từ đó cho những người Đại Thừa giải thích cho những Phật tử ở miền Bắc lý do tại sao những

Tam tạng Kinh điển là gì?

Viết bởi Administrator

Tư liệu của tôi về các kinh điển Phật giáo đã được đăng tải trên trang này. Và vì vậy, những người đọc kinh điển Phật giáo ở Nam không chấp nhận rằng đó là những

sáng tác sau thời Đức Phật

đi thi.

Một cách giải thích khác được ghi chép bởi nhà sử học Tây Tạng **Taranatha** cho rằng mặc dù Đức Phật đã giảng dạy các kinh Phật Giáo Đệ Nhất, những kinh điển đó đã không được cho lưu hành trong thời kỳ đầu tiên của Phật giáo, bởi vì lúc bấy giờ không có được những người thầy (đạo sư) tài giỏi và cũng không có những học trò (đệ tử) để thông minh để triển khai.

Những kinh điển Đệ Nhất được giảng dạy bí mật cho những bậc siêu nhiên và được gìn giữ bởi những bậc Trí Thức và những

nagas

(loài rồng, hay Long Vương). Những giáo lý bí mật này đã được mang ra khỏi nơi cất giữ bởi những đệ tử Đệ Nhất xuất hiện khoảng thế kỷ 2 sau CN, là những bậc thầy có khả năng đi đến chỗ những kinh điển thiêng liêng đó. Điều này cũng quá đáng thà hơn những kinh điển của Phật Giáo Đệ Nhất đã không bao giờ tồn tại cho đến thế kỷ 2 sau CN.

Theo quan điểm của học giả **Warder**, những lý luận kể lại những việc không thể nào được chấp nhận là một sự thật lịch sử được. Bởi vì tất cả mọi giáo lý của Phật Giáo khi thời kỳ Đệ Nhất Phật giáo bao giờ mang ý nghĩa bí mật, bí truyền gì cả. Khả năng viết một sự kiện giáo lý được giảng dạy bí mật gì cũng như là một

bài b

át

việc này là của Đức Phật, như thế Đức Phật đã không thể thực hiện được những điều (truyền bá) mà những người khác có thể thực hiện được 600 năm sau đó!. Khó mà tin được rằng chính Đức Phật đã nói các kinh Đệ Nhất, những đệ tử Đức Phật đã không thành công trong việc truyền dạy cho con người trong thời Đức Phật còn tại thế, mà phải dùng phương pháp mật truyền, theo những lý luận của các nhà Đệ Nhất. Hơn nữa, trong Kinh Đệ Nhất Bát-Niết-bàn (

Mahaparinibbana Sutta

), chính Đức Phật đã tuyên bố rằng:

“

Chẳng có gì hay giáo pháp bí truyền nào còn được giữ trong nắm tay của người thầy cả

”

.

Kiểm tuyên bố của các nhà Đệ Nhất cho rằng không có những người thầy có đủ năng lực cũng như không có những đệ tử để thông minh vào thời Đức Phật (để triển khai Phật Giáo Đệ Nhất) chỉ nhằm mục đích để **đưa cao và đưa mình lên thời kỳ hoàng kim và hình thành** vị trí và những thành tựu của những Đệ Nhất và những bậc

A-la-hán

Tam tạng Kinh điển là gì?

Viết bởi Administrator

liên lạc trong thời Đức Phật và sau đó.

Thức ăn, một trong những kinh điển của Phật giáo, **Ratnakuta Sutra** (Kinh Điển Bồ Tát Tích) đã bác bỏ, lắng nghe những hàng

đạo Phật Giáo Nguyên Thủy như hàng Thanh Văn

(
Savakas

),
A-la-hán

(
Arahants

) không phải là những ‘người con’ của Đức Phật, hay không phải là những Phật tử! Sự thật là trong các

kinh

Điển của Phật giáo có sự bác bỏ, kính khi về sự ‘tỉu tu nhàn nhàn’ (

hina

) của những đạo Phật một cách gây nghi ngờ khó chịu hơn. Điều đó cho thấy Đức Phật đã thể hiện quan điểm của các mâu thuẫn, trái ngược của việc nhìn

bản chất bao dung và thông cảm hiểu biết

của họ về kinh điển Phật giáo Nguyên thủy và là

tinh thần đích thực

của

Giáo Pháp

mà Đức Phật đã giảng dạy.

(b) Đức Tin Của Chúng Ta “Ba Bộ Kinh” (Tipitaka) So Với Những Phiên Bản Ghi Chép Của Những Trường Phái Khác

Trong quyển “**Cuốn Đức Phật Của Đức Phật Theo Những Tam Tạng Kinh Pali**” của Đức Tăng Trưởng Kheo **Nanamoli**

[\[3\]](#)

, đã ghi lại tham luận của Tiến sĩ T.W. Rhys Davids, một học giả Pali liên lạc, như sau:

“Đức Phật không chỉ là những người dạy thâm sâu, và không một ai trong số họ đã rời đi đó những môn đệ của Ngài sau này đã do khai triển ra thành một hệ thống hay những hệ thống riêng biệt của riêng mình, những thay vì vậy, chính Đức Phật đã công phu xây dựng học thuyết (của Giáo Pháp) của mình; và trong suốt 45 năm dài truyền dạy, Ngài đã có đủ nhiều thời gian để đi đến tận cùng những nguyên lý và chi tiết của giáo pháp đó nhiều lần cho các môn đệ; và để kiểm tra sự hiểu biết của họ về giáo pháp đó, cho đến khi các đệ tử giảng đã được nhuần nhuyễn trong việc phân biệt, tinh thông những pháp siêu thế, vì điều này, và học (của là những đạo Phật giảng,

Tam tòng Kinh điển là gì?

Viết bởi Administrator

những người trí thức đó là những thầy tu khi họ nhập gia nhập vào Tăng Đoàn -ND) đã được huấn luyện về trí thức mà những thầy tu sa-môn khi họ nhập Đ có được. Khi có những sự việc, sự thật được yêu cầu để làm rõ trong trí thức (khi kết thúc kinh điển - ND), thì họ được làm được. Điều đó cho thấy sự tin cậy có thể được đặt vào kinh điển Phật Giáo Nguyên Thủy họ là vào những ghi chép sau này của các giáo phái khác".